

Invenția se referă la medicină, în special la stomatologie și poate fi utilizată pentru determinarea planului ocluzal pentru fabricarea protezei dentare.

Esența invenției constă în aceea că dispozitivul conține trei componente de formă identică, executate din oțel inoxidabil, amplasate una peste alta și unite între ele cu ajutorul unui adeziv, formând un cadru în formă de U, sub un unghi de 45°. Fiecare componentă constă din trei plăci (4, 5 și 6), unde placa centrală (4) este executată cu lungimea de 13,5 cm, iar plăcile laterale (5 și 6) sunt executate cu lungimea de 10,6 cm. În interiorul cadrului, la mijlocul plăcii centrale (4), este fixată rigid o placă (7) în formă de arc cu diametrul interior de 3,7 cm și diametrul exterior de 6,0 cm. De-a lungul axelor longitudinale ale plăcilor (4, 5 și 6) componenteii din mijloc este executat un canal (8). La ambele capete ale plăcilor laterale (5 și 6) ale componenteii superioare sunt executate câte o gaură străpunsă (9), în care sunt introduse câte un tub de sticlă închis la capătul liber. Tuburile de sticlă comunică cu canalul (8) componenteii din mijloc, în care se află apă. Totodată, dispozitivul este dotat cu un mâner (11), care este fixat de placa centrală (4) a componenteii inferioare a dispozitivului, iar pe placa centrală (4) a componenteii superioare este fixată rigid o nivelă (12) cu bulă de aer.

Revendicări: 1

Figuri: 3

